

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL E. B. 2016-11-04 GAUTO SKUNDO**

2017 m. sausio 4 d. Nr. S-3 (7-252/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršalienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės – pranešėja

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojai
mokesčių mokėtojos atstovei
mokesčių administratoriaus atstovui

Jelenai Krochmalienei
E. B.
K. S.
A. A.

2016-12-21 posėdyje išnagrinėjusi E. B. (toliau – Pareiškėja) 2016-11-04 gautą skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2016-09-30 sprendimo Nr. 68-285, n u s t a t ė:

Inspekcija 2016-09-30 sprendimu Nr. 68-285 patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2016-06-27 sprendimą Nr. (04.7.2)-FR0682-407, kuriuo nurodyta Pareiškėjai sumokėti į valstybės biudžetą 445,14 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 155,59 Eur GPM delspinigius, 30 proc. 134 Eur GPM baudą, 2536,90 Eur valstybinio socialinio draudimo įmokas (toliau – VSDĮ), 50 proc. 1268 Eur VSDĮ baudą, 801,12 Eur privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSDĮ), 50 proc. 401 Eur PSDĮ baudą.

Sprendime nurodoma, jog Kauno AVMI patikrino Pareiškėjos GPM, VSDĮ ir PSDĮ apskaičiavimo teisingumą už laikotarpį nuo 2010-01-01 iki 2014-12-31 ir surašė 2016-04-11 patikrinimo aktą Nr. FR0680-261, kuriuo apskaičiuota 517,55 Eur GPM, 2789,94 Eur VSDĮ, 881,04 Eur PSDĮ, taip pat paskirtos 1394,81 Eur VSDĮ bei 440,51 Eur PSDĮ baudos.

Mokestinio patikrinimo metu, išanalizavus informaciją apie piniginių lėšų judėjimą Pareiškėjos banko sąskaitose, nustatyta, kad fiziniai asmenys 2678 atvejais Pareiškėjai pervedė 216303,50 Lt, Pareiškėja atliko 1433 atsiskaitymus su fiziniais asmenimis už 141418,09 Lt, vykdė atsiskaitymus su juridiniais asmenimis (atsiskaitymus Kauno AVMI pripažino išlaidomis, susijusiomis su pajamų uždirbimu), patyrė išlaidas už atliekamus pavedimus per banko sąskaitą. Tikrinamuojų laikotarpiu Pareiškėjos pajamos sudarė tik 10865,17 Lt, todėl Pareiškėja pramoninėms prekėms iš šių pajamų negalėjo išleisti 141418,09 Lt. Kauno AVMI padarė išvadą, kad Pareiškėjos vykdyta prekybos veikla atitinka individualios veiklos požymius, tačiau Pareiškėja veiklos neįregistravo, mokesčių neskaičiavo, nedeklaravo ir nemokėjo.

Kauno AVMI, išanalizavusi patikrinimo metu nustatytas aplinkybes bei įrodymus, 2016-06-27 sprendimu Nr. (04.7.2)-FR0682-407 iš dalies patvirtino patikrinimo aktą ir, vadovaudamasi

Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 8 straipsnio 3 dalimi, 70 straipsnio 1 dalimi, 96 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 97 straipsnio 2 dalimi, 98, 99 straipsniu, 132 straipsnio 2 dalies 2 punktu, 139 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 2 straipsnio 7 dalimi, 6 straipsnio 2, 3 dalimis, 18 straipsnio 1, 11, 12 dalimis, 22 straipsniu, 27 straipsnio 1 dalimi, 36 straipsnio 2 dalimi, Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymo 17 straipsnio 4 dalies 2 punktu, 18 straipsnio 2–4 punktais, 19 straipsniu, Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo 4 straipsnio 3 dalimi, 5 straipsnio 2 dalimi, 7 straipsnio 2 dalies 2 punktu, 9 straipsnio 5 dalimi, nurodė sumokėti į valstybės biudžetą 445,14 Eur GPM, 155,59 Eur GPM delspinigius, 30 proc. 134 Eur GPM baudą, 2536,90 Eur VSDĮ, 50 proc. 1268 Eur VSDĮ baudą, 801,12 Eur PSDĮ, 50 proc. 401 Eur PSDĮ baudą.

Dėl ūkinių operacijų per banko sąskaitą. Inspekcijos sprendime nurodoma, kad, Pareiškėjos vertinimu, Pareiškėja nelaikytina vykdžiusia individualią veiklą. Taip pat Pareiškėjos sutuoktinis nuo 2010 m. dirba Anglijoje, todėl šeimos pajamos yra didžiausia dalimi iš sutuoktinio darbinių pajamų. Taip pat, Pareiškėjos teigimu, ji įdėjo skelbimus bičiulių interesais ir gautas pajamas atidavė jų tikriesiems savininkams. Be to, Pareiškėja nesutinka, jog pavedimuose nurodyta paskirtis „grąžinta skola“ yra ne skolos grąžinimas, bet pinigų pervedimas už prekių įsigijimą.

Inspekcija nurodė, jog individualios veiklos apibrėžimas yra pateikiamas GPMĮ 2 straipsnio 7 dalyje. Dėl GPMĮ 2 straipsnio 7 dalies teisės normos aiškinimo ir taikymo Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje yra laikomasi LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2006-06-16 sprendime adm. B. Nr. A5-902/2006 suformuluotų teisės aiškinimo taisyklių, kad individuali veikla pagal GPMĮ 2 straipsnio 7 dalį suprantama kaip savarankiška veikla, kuria versdamasis gyventojas siekia gauti pajamų ar kitokios ekonominės naudos per tęstinį laikotarpį: 1) savarankiška bet kokio pobūdžio komercinė arba gamybinė veikla, įskaitant tą, kuria verčiamasi turint verslo liudijimą; 2) savarankiška kūryba, profesinė ir kita panašaus pobūdžio savarankiška veikla, įskaitant tą, kuria verčiamasi turint verslo liudijimą; 3) savarankiška sporto veikla; 4) savarankiška atlikėjo veikla. Teisėjų kolegija pažymėjo, kad, vertinant, ar gyventojų veikla gali būti kvalifikuojama kaip individuali veikla, būtina nustatyti veiklos savarankiškumo, versliškumo, tęstinumo požymių ir tokios veiklos tikslo – ekonominės naudos siekimo – buvimą, o taip pat tokios veiklos priskirtinumą išvardytoms veiklos rūšims (nagrinėjamu atveju – savarankiškai bet kokio pobūdžio komercinei veiklai (GPMĮ 2 straipsnio 7 dalies 1 punktas). GPMĮ prasme savarankiška veikla LVAT praktikoje laikytina tokia veikla, kurią vykdydamas asmuo veikia savo valia ir nuožiūra, nepriklausomai nuo kitų asmenų, ir iš kurios tiesiogiai gauna pajamas (LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2006-10-20 sprendimas adm. b. Nr. A14-916/2006). Savarankiškai veikdamas fizinis asmuo pats sprendžia su savo veikla susijusius klausimus, pats investuoja (savo nuosavomis ar skolintomis lėšomis (turtu)), dengia su veiklos vykdymu susijusias išlaidas, paskirsto ir naudoja gautas pajamas (LVAT 2007-07-05 nutartis adm. b. Nr. A 8 -693/2007). Be to, tam, kad atitinkamą veiklą galima būtų pripažinti individualia, turi būti nustatytas ir šios veiklos tęstinumas. LVAT ne kartą yra pažymėjęs, jog tokios veiklos vykdymo aplinkybės kaip nevienkartinis, nuolatinis sandorių sudarymas, jų skaičius, tęstinis jų sudarymo laikotarpis (pasikartojimas) sudaro pagrindą konstatuoti tokios veiklos tęstinumo požymį (LVAT 2015-11-16 sprendimas adm. b. Nr. A-1919-556/2015 ir kt.). Taigi, LVAT formuojamoje praktikoje apibrėžė individualios veiklos požymius: savarankiškumą, versliškumą (ekonominės naudos siekimą), tęstinumą.

Inspekcijos sprendime pažymėta, kad Kauno AVMI, atlikusi Pareiškėjos ūkinių operacijų per banko sąskaitą tyrimą, nustatė :

1. Aplinkybes susijusias su savarankiškumu: Pareiškėjos vykdyta veikla buvo savarankiška, nes buvo atliekama nepriklausomai nuo kokių nors asmenų, t. y. skelbė apie parduodamas prekes, pati pirkdavo prekes iš tiekėjų, sprendavo klausimus dėl pardavimo kainos nustatymo ir pan. (žr. banko sąskaitos įplaukų iš fizinių asmenų ir išlaidų už 2010 – 2014 m. suvestines).

2. Aplinkybes susijusias su komerciškumu (versliškumu): pajamų ar ekonominės naudos siekimas nereiškia, kad visais atvejais būtų gautas pelnas, t. y. individualiai veiklai konstatuoti įstatymas nekelia reikalavimo, kad tokia veikla visada būtų pelninga, tačiau iš surinktos informacijos nustatyta, kad Pareiškėjos vykdyta veikla buvo pelninga. Kauno AVMI nustatė apmokestinamas pajamas įvertinusi tiek gautas pajamas, tiek patirtas išlaidas: 2010 m. – 15919,91 Lt, 2011 m. – 18136,10 Lt ir t. t., iš viso – 67600,83 Lt.

3. Aplinkybes, susijusias su tęstinumu: Pareiškėja vykde ne vienkartinės ūkinės operacijas, o jos veiksmams būdingas pasikartojimas ir galimybė tokius sandorius sudaryti ir ateityje. Pareiškėja nuolat įsigydavo prekes, fiziniams asmenims pervedama 2010 m. – 12032,4 Lt (170 pavedimų), 2011 m. – 29658,51 Lt (361 pavedimas), 2012 m. – 40273,87 Lt (309 pavedimai), 2013 m. – 31029,47 Lt (305 pavedimai), 2014 m. – 28423,84 Lt (288 pavedimai). Iš viso nuo 2010-01-01 iki 2014-12-31, per 1826 dienas atlikti 1433 pavedimai fiziniams asmenims. Kita vertus, fiziniai asmenys 2678 pavedimais pervedė Pareiškėjai 216303,50 Lt. Tokie pasikartojantys atsiskaitymai už prekes per tęstinį laikotarpį įrodo, kad prekių įsigijimo ir pardavimo sandoriai nebuvo atsitiktiniai, prekės nebuvo įsigyamos savo šeimos reikmėms ir parduodamos tik nebereikalingos, nenaujos šeimos prekės. Šios aplinkybės Inspekcijai sudarė pagrindą konstatuoti tęstinumo požymio buvimą Pareiškėjos veikloje. Tai patvirtina ir ekonominės naudos siekimą (žr. banko sąskaitos įplaukų iš fizinių asmenų, išlaidų, banko operacijų už 2010–2014 m. suvestines).

Dėl šių priežasčių Inspekcija sutiko su Kauno AVMI pozicija, jog Pareiškėja vykde individualią veiklą. Tačiau Pareiškėja teigia, kad Inspekcija nepagrįstai neapklausė jos nurodytų asmenų, t. y. mokesčių administratorius nepagrindė savo apskaičiavimo. Inspekcija, įvertino LVAT praktiką dėl mokesčių administratoriaus pareigos pagrįsti savo apskaičiavimą. MAĮ 67 straipsnio 1 dalyje yra įtvirtinta mokesčių administratoriaus pareiga pagrįsti jo mokesčių mokėtoju apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Pareiškėja, nesutikdama su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos (MAĮ 67 straipsnio 2 d.). Todėl mokesčių mokėtoju, siekiant paneigti apskaičiuotas sumas bei nuginčyti mokesčių administratoriaus sprendimą, nepakanka apsiriboti įrodymais nepagrįstų paaiškinimų, kontrargumentų teikimu. Mokesčių mokėtojas turėtų pateikti tokius įrodymus, kurie suponuotų priešingą išvadą nei daro mokesčių administratorius (LVAT 2015-01-20 nutartis adm. b. Nr. A-47-556/2015), kas šiuo atveju nebuvo padaryta.

Inspekcija nurodė, kad Pareiškėja paaiškinimus privalo pagrįsti įrodymais, kai mokesčių administratorius pateikia savo įrodymus, t. y. MAĮ yra aiškiai paskirstyta įrodinėjimo našta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Inspekcijos vertinimu, Kauno AVMI surinko pakankamai įrodymų, kad pagrįstų savo poziciją, todėl Pareiškėjai tenka pareiga paneigti Inspekcijos išvadą, t. y. ne Inspekcijai tenka pareiga rinkti įrodymus ir paneigti savo poziciją, bet Pareiškėjai. Tačiau Pareiškėja nepateikia duomenų apie jos sutuoktinio pajamas bei paskolų sudarymo aplinkybes, todėl Inspekcija nusprendė neturinti pagrindo kitaip vertinti Kauno AVMI nustatytas aplinkybes.

Taip pat Inspekcijos sprendime pažymėta, kad Kauno AVMI išnagrinėjo prekybines operacijas dėl skutimosi peiliukų ir nustatė, jog tokios operacijos buvo nevienkartinės, pavyzdžiui, 2011 m. – 6, 2012 m. – 23, todėl nesant kitokių įrodymų nėra pagrindo sutikti su Pareiškėja, jog ji veikė Audriaus, Šarūno ir Egidijaus interesais ir gautos piniginės lėšos nėra jos pajamos.

Dėl šių priežasčių Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėjos teiginiai, jog mokestinio patikrinimo metu nebuvo surinkti ir įvertinti visi įrodymai, yra nepagrįsti.

Dėl baudos skyrimo. Inspekcija nurodo, jog Pareiškėjos nuomone, ji bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, todėl nepagrįstai skirta didesnė nei minimali bauda. Inspekcijos sprendime pažymėta, kad pagal MAĮ 139 straipsnio 1 dalį mokesčių administratoriui nustačius, kad mokesčių mokėtojas neapskaičiavo nedeclaruojamo ar nedeclaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnę mokesčio tarifą ir dėl šių priežasčių mokėtiną mokestį neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtoju priskaičiuojama trūkstama mokesčio suma ir skiriama nuo 10 iki 50 proc. minėtos mokesčio sumos dydžio bauda. Skiriamos konkrečios baudos dydis priklauso nuo pažeidimo pobūdžio, nuo to, ar mokesčių mokėtojas bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, nuo mokesčių įstatymų pažeidimo pripažinimo ir kitų aplinkybių, kurias mokesčių administratorius pripažįsta svarbiomis skirdamas didesnę ar mažesnę baudą. Mokesčių administratoriui, skiriant mokesčių mokėtoju baudą ir nenustačius jokių baudą didinančių ar mažinančių aplinkybių, turi būti skiriama 30 proc. priskaičiuotos trūkstamos mokesčio sumos dydžio bauda. Mokesčių administratorius privalo, vadovaudamasis protingumo ir teisingumo kriterijais, baudą mažinti ar didinti, atsižvelgdamas į tokias MAĮ nustatytas aplinkybes: padaryto pažeidimo pobūdį. Tuo tikslu mokesčių administratorius kiekvienu konkrečiu atveju turi vertinti pažeidimo padarymo faktus, aplinkybes, priežastis, pažeidimu padarytą žalą biudžetui. Pažeidimo pobūdis priklauso ir nuo to, kaip mokesčių mokėtojas vykdo jam mokesčių teisės aktuose pavestas pareigas. Vertinant pažeidimo

pobūdį baudą didinančiomis aplinkybėmis yra laikomos: nėra galimybės mokesčių apskaičiuoti atitinkamo mokesčio įstatymo nustatyta tvarka, kadangi mokesčių mokėtojas nevykdo ar netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesť, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus, dėl ko mokesčių administratorius mokesčius apskaičiuoja pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą (MAĮ 70 straipsnis). Ši aplinkybė neturi būti vertinama kaip baudą didinanti tais atvejais, kai mokesčių apskaičiuoti mokesčių įstatymų nustatyta tvarka nėra galimybės ne dėl mokesčių mokėtojo kaltės. Tokiais atvejais mokesčių administratorius privalo vadovautis teisingumo bei protingumo kriterijais ir kiekvieną situaciją vertinti individualiai. Taip pat tikslinga vertinti mokesčių mokėtojo bendradarbiavimą su mokesčių administratoriumi. Vadovaujantis MAĮ nuostatomis, mokesčių mokėtojo bendradarbiavimas su mokesčių administratoriumi apima: savanorišką mokesčių teisės aktuose jam nustatytų pareigų vykdymą (mokesčių deklaracijų teikimą, mokesčių mokėjimą, kitų pareigų vykdymą); sąlygų, reikalingų patikrinimui atlikti, sudarymą pagal turimas galimybes, netrukdydamas mokesčių administratoriui įgyvendinti įstatymų suteiktų teisių; mokesčiniams patikrinimams atlikti reikalingų dokumentų, kompiuterinės apskaitos duomenų, paaiškinimų bei pastabų dėl tikrinamojo dalyko geranorišką teikimą ir pan. Todėl, jei patikrinimo metu nustatoma, kad mokesčių mokėtojas geranoriškai atliko jam nustatytą pareigą bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, ir nėra kitų baudą didinančių aplinkybių, jam skiriama mažesnė nei baudos vidurkis bauda. Priešingu atveju, jeigu mokesčių mokėtojas patikrinimo metu savo veiksmais arba neveikimu kliudo mokesčių administratoriui vykdyti savo funkcijas bei įgyvendinti teises, tokiam mokesčių mokėtojui būtų pagrindas skirti didesnę nei baudos vidurkis baudą. Pavyzdžiui, baudą didinanti aplinkybė – asmuo teikia klaidinančius paaiškinimus, dokumentus (VMI viršininko 2007-03-28 įsakymu Nr. VA-25 patvirtintos Baudų skyrimo ir delspinigių skaičiavimo metodikos 18, 18.1, 18.1.2 punktai).

Inspekcija pabrėžė, jog šiuo atveju, nustatyta atsakomybę sunkinanti aplinkybė (Pareiškėja nevykdė savo pareigos apskaičiuoti mokesť, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi: nebendradarbiavo operatyvaus patikrinimo metu (Patikrinimo aktas, 2, 3 psl., Alytaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos 2014-12-08 raštas Nr. (7.22-69.1)S(A)-1697), todėl Inspekcija pagrįstai skyrė 30 proc. baudą.

Pareiškėja su minėtu Inspekcijos 2016-09-30 sprendimu Nr. 68-285 nesutinka ir teigia mananti, kad Inspekcijos sprendimas yra nepagrįstas, nes jame neatsižvelgta į jos teikiamus argumentus.

Dėl MAĮ 154 straipsnio 3 dalies ir kitų principų pažeidimo. Pareiškėjai 2016-09-03 įteiktas Inspekcijos 2016-08-31 sprendimas Nr. 70-131 „Dėl E. B. 2016-07-20 skundo nagrinėjimo termino pratesimo“, kuriuo buvo nuspręsta 2016-07-20 pateikto skundo (kaip nurodo Inspekcija, gauto 2016-08-01) dėl Kauno AVMI 2016-06-27 sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-407 nagrinėjimo terminą pratęsti iki 60 dienų, t. y. iki 2016-09-30, nes reikalingas papildomas tyrimas. Pareiškėja nurodo, kad Inspekcija sprendimą dėl papildomo tyrimo priėmė praleidusi MAĮ 154 straipsnio 3 dalyje nustatytą terminą, kuriame nurodyta, jog per 30 dienų nuo jo gavimo dienos centrinis mokesčių administratorius turi priimti sprendimą dėl skundo dėl mokesčinio ginčo. Šis terminas centrinio mokesčių administratoriaus sprendimu gali būti pratęstas iki 60 dienų, jeigu skundui nagrinėti reikia papildomo tyrimo. Sprendimas dėl papildomo tyrimo turi būti priimtas per tas pačias 30 dienų ir pratęsiamas ne ilgiau kaip iki 60 dienų.

Inspekcija sprendime dėl papildomo tyrimo nurodė, kad Pareiškėjos 2016-07-20 skundą gavo 2016-08-01. Pareiškėja nurodo, jog skundą išsiuntė 2016-07-20 registruota pašto siunta (registracijos Nr. RN296754513LT) ir adresavo Kauno AVMI (2016-07-20 skundą privalėjo pateikti Inspekcijai), pateikia AB „Lietuvos paštas“ kvito LG 00404537 kopiją ir siuntos paieškos duomenis, iš kurių matyti, kad ši registruota pašto siunta, kurios registracijos Nr. RN296754513LT, adresatui buvo įteikta 2016-07-22, todėl nuo šios datos ir skaičiuojamas terminas priimti sprendimą, minėtas sprendimas dėl papildomo tyrimo priimtas praleidus 30 dienų terminą.

Pareiškėja taip pat nurodo, kad Inspekcija 30 dienų pratęsti terminą sprendimui priimti turi teisę tik tada, jei reikia atlikti papildomą tyrimą, tačiau akivaizdu, kad Inspekcija jokio papildomo tyrimo neatliko, o sprendimas dėl papildomo tyrimo buvo priimtas, siekiant pateisinti be priežasties praleistą 30 dienų terminą sprendimo priėmimui.

Todėl, Pareiškėjos manymu, sprendimas dėl papildomo tyrimo yra neteisėtas, priimtas pažeidžiant MAĮ, teisingumo, protingumo bei sąžiningumo, lygybės prieš įstatymą principus.

Dėl įrodymų pakankamumo ir jų vertinimo, pareigos rinkti ir pateikti įrodymus vykdymo, įrodinėjimo naštos paskirstymo. MAĮ 67 straipsnio 1 dalyje yra įtvirtinta mokesčių administratoriaus pareiga pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Inspekcija sprendime nurodė, kad Pareiškėja, nesutikdama su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos (MAĮ 67 straipsnio 2 dalis), taip pat Pareiškėja turėtų pateikti tokius įrodymus, kurie suponuotų priešingą išvadą nei daro mokesčių administratorius.

Pareiškėja pabrėžia, kad Inspekcija sprendime pasisako tik dėl dalies 2016-07-20 skunde pateiktų argumentų, tačiau neanalizavo ir netyrė argumentų apie negalėjimą pateikti duomenų iš „Swedbank“ AB.

Pareiškėja pateikė visus galimus pateikti įrodymus, susijusius su jos veiksmais. Įrodymų, kurių Pareiškėja negali pateikti dėl objektyvių priežasčių, Pareiškėja prašė mokesčių administratorių išreikalauti iš kredito įstaigos, kurioje yra Pareiškėjos banko sąskaita ir kurios duomenimis tyrime rėmėsi Kauno AVMI, galėjo analizuoti asmenų duomenis, šiuos asmenis apklausti dėl Pareiškėjos veiklos ir įrodymus įvertinti kartu su kitais turimais įrodymais, atsižvelgdama į jų reikšmę tyrimui, kad tiksliai ir aiškiai būtų nustatyta mokesčių prievolių apimtys. Pareiškėja nurodo, jog Inspekcija nepagrįstai perkelia Pareiškėjai našta pateikti įrodymus, kurių ji neturinti ir negalinti pateikti, nes neturi teisės gauti iš kredito įstaigos asmens duomenų. Taip pat Pareiškėja nurodo, kad tik apklausus Pareiškėjos nurodytus asmenis (A. K. , F. B. , D. L. , M. P. , V. P. , W. Ž. , V. J. , O. R. , V. L. , R. G. ir kt.) apie jos tariamą veiklą, vykdytų mokėjimų į / iš banko sąskaitą ir tarpusavio santykių pobūdį, paaiškėtų tikrasis mastas ir turinys. Be šių duomenų mokesčių administratorius negali tinkamai apskaičiuoti mokesčių ir kvalifikuoti Pareiškėjos veiksmus kaip individualią veiklą.

Pareiškėja pateikia S. R. 2016-10-13 paaiškinimus apie tarpusavio santykius ir Pareiškėjos tariamai vykdytą individualią veiklą. Su kitais asmenimis, kurių duomenis Pareiškėja prašė išreikalauti bei juos apklausti, Pareiškėja nurodo nebendruojanti, daugumos jų nepažįstanti, todėl duomenų, išskyrus S. R. . W. P. ir L. L. Pareiškėja negalėjo pateikti, bet prašė tai padaryti mokesčių administratoriaus. Šių asmenų duomenis mokesčių administratorius iš „Swedbank“, AB gali gauti, tačiau Pareiškėjos prašymą ignoravo.

Mokesčių administratorius į argumentus bei įrodymus, neatsižvelgė, visus reikalavimus ir nesutikimą su atliktu tyrimu vertino kaip vengimą atlikti pareigas, todėl padarė klaidingas išvadas ir priėmė nepagrįstą ir neteisėtą sprendimą.

Pareiškėja nurodo, jog jos atžvilgiu atliktas mokesstinis patikrinimas yra neišsamus, tendencingas ir pažeidžiantis principą, kad mokesčių teisiniuose santykiuose viršenybė teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai (MAĮ 10 straipsnis). Pareiškėja pažymi, kad Inspekcijos reikalavimas pateikti duomenis apie Pareiškėjos sutuoktinio, dirbančio Anglijoje, gaunamas pajamas yra nepagrįstas, nes mokesčių administratorius pats tokius duomenis turi, juos gali patikrinti arba gauti juos iš mokesčių administratoriaus Anglijoje, tuo tarpu Pareiškėja tokių duomenų pateikti negali.

Inspekcija taip pat teigia, kad Pareiškėja turi pateikti įrodymus (nurodyti paskolų sudarymo aplinkybes), kad asmenys, kurie į jos sąskaitą pervesdami lėšas nurodė, kad grąžina skolą, iš tiesų grąžino skolą. Pareiškėja paaiškina, kad skolos atsirado, nes ji sumokėdavo iš savo lėšų tarpininkui, kuriam pervesdavo pinigus už. asmenis, norinčius pirkti daiktus iš užsienio internetinių parduotuvių JAV ir kitose valstybėse (pirkdavo per tarpininkus, nes iš tam tikrų kraštų tiesiogiai į Lietuvą nebuvo siunčiami daiktai), t. y. Pareiškėja vykdydavo asmens prievolę sumokėti pinigus tarpininkui ir įgydavo teisę reikalauti grąžinti sumokėtą sumą pagal CK 6.50 straipsnį. Asmenys, už kuriuos sumokėdavo tarpininkui, Pareiškėjai tokiu būdu grąžindavo skolą. Kadangi tai buvo nedidelės sumos, įstatymas nereikalauja sudaryti rašytinių arba notarinių sutarčių tokiems veiksams atlikti. Grąžindami skolą, šie asmenys įrašė paskirtyje, kad skolą grąžina. Kitų rašytinių įrodymų Pareiškėja neturi, bet mokesčių administratorius galėjo juos gauti ir patikrinti apklausęs šiuos asmenis.

Skunde nurodyta, kad mokesčių administratorius dėl sutuoktinio bičiulių Audriaus, Šarūno ir Egidijaus (jų pavardžių Pareiškėja nežino, nes nebendruoja) perduotų Pareiškėjai perduoti jiems priklausančius skaitimus peiliukus nustatė, kad per tikrinamąjį mokesčių laikotarpį asmenys

sumokėjo tam tikras sumas, kurios patvirtina Pareiškėjos vykdytą veiklą. Pareiškėja dar kartą paaiškina, kad šie skelbimai nebuvo jos interesais ir gautos pajamos buvo atiduotos tikriesiems savininkams. Kontaktų Pareiškėja šiuo metu neturi, tarpusavio ryšiai nutrūko, pinigus atiduodavo Pareiškėjos sutuoktinis Anglijoje.

MAĮ 67 straipsnio 2 dalis numato, kad mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. Mokesčių administratorius turi turėti atitinkamus įrodymus, priimdamas ir misdamas savo sprendimus, nes priešingu atveju tokie sprendimai būtų niekiniai bei nulemti besąlyginiam naikinimui. Tačiau, kai mokesčių administratorius yra surinkęs atitinkamus faktinius duomenis ir jais grindžia apskaičiuotus papildomus mokesčius bei su jais susijusias sumas, mokesčių mokėtojui apsiginti galimybė atsiranda, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą nei mokesčių administratoriaus padarytą išvadą. Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuota mokesčių ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtojui atsiranda mokestinė prievolė (LVAT 2012-03-01 nutartis adm. b. Nr. A442-1420/2012).

Pareiškėja nurodo, kad jos banko sąskaitoje vykusios operacijos negali būti kvalifikuojamos kaip individuali veikla ir ji nėra skolinga valstybei, tačiau pagal MAĮ 70 straipsnio 1 dalies nuostatas, tais atvejais, kai mokesčių administratorius laiko, kad mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus ir dėl to mokesčių administratorius negali nustatyti mokesčių mokėtojo mokestinės prievolės dydžio įprastine, tai yra atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka, mokesčių administratoriui suteikta teisė atitinkamą mokesčių apskaičiuoti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją ir prireikus parinkdamas savo nustatytus įvertinimo metodus, atitinkančius protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingo mokestinės prievolės dydžio nustatymo kriterijus. Taisyklių 6 punkte yra nustatyta, kad norėdamas apskaičiuoti mokesčių mokėtojui priklausančią mokėti mokesčio sumą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, mokesčių administratorius konstatuoja faktus, aplinkybes, kurioms esant gali būti atliktas įvertinimas. Taisyklių 28 punkte numatyta, kad mokesčių administratorius, norėdamas atlikti įvertinimą ir apskaičiuoti mokesčius, privalo surinkti pakankamą kiekį informacijos ir duomenų, reikalingų skaičiavimams atlikti. Taisyklės neriboja papildomų mokesčių administratoriaus veiksmų, atliekamų vadovaujantis atitinkamu teisės aktų nuostatomis (Taisyklių 30 punktas). Mokesčių administratorius, turėdamas teisę ir pareigą rinkti įrodymus, nepagrįstai, tik nurodydamas, kad kritiškai vertina Pareiškėjos argumentus dėl veiklos (ne)vykdymo, neatliko šios funkcijos.

Pareiškėjos nurodyti asmenys mokesčių administratoriui būtų patvirtinę esmines aplinkybes apie Pareiškėjos veiklos pobūdį, t. y. būtų patvirtinę, kad Pareiškėja, būdama tėvų interneto forumų supermama.lt, forumas.pasmama.lt (TINDI RINDI), vinted.lt ir „Mūsų mažyliai“ narė, su kitais šiuose portaluose užsiregistravusiais nariais bendrai per tarpininkus pirko jiems reikalingus daiktus ir prekes vaikams bei šeimos poreikiams iš užsienio valstybių interneto parduotuvių:

- 2010 m. pirko prekes per šiuos tarpininkus: F. B. , UAB „E1“, J. D. (kartu veikė su Z. D.). B. K., L. K. , D. L. , V. V. , A. K. , N. L. , D. P. , pervedant lėšas per sąskaitą, esančią „Swedbank“, AB, ir 4200 Lt jiems sumokant grynais pinigais į rankas, iš viso už 10314,61 Lt.

- 2011 m. pirko per A. K. , F. B. , D. L. , M. P. , V. P. , W. Ž. , V. J. , O. R. , V. L. , R. G. ir UAB „E1“, iš viso už 16318,50 Lt.

- 2012 m. pirko per M. P. , V. P. , D. L. . V. L. . V. U. , UAB „E1“, W. Ž. , J. D. ir O. R. , iš viso už 29145,27 Lt.

- 2013 m. pirko per D. L. , J. D. , V. U. , W. Ž. , V. P. , M. P. , V. L. ir UAB „E1“, iš viso už 23231,48 Lt.

- 2014 m. pirko per W. Ž. , J. D. , UAB „E1“, V. L. ir D. L. , iš viso už 21620,18 Lt.

Pavedimai tarpininkams buvo atlikti per Pareiškėjos banko sąskaitą, esančią „Swedbank“, AB, gavus pavedimus iš kitų asmenų, kurių interesais ir buvo daromi užsakymai, taip pat ir Pareiškėjos šeimos poreikiams:

- 2010 m. į Pareiškėjos sąskaitą minėtiems užsakymams lėšas pervedė S. R. , L. ir M. Ž. , J. G. , J. A. , Z. Č. , R. P. , L. P. , K. B. , L. V. , I. G. , R. K. , A. Ž. , L. Ž. , iš viso už 9607,58 Lt.

- 2011 m. Pareiškėjai lėšas pervedė L. ir M. Ž., D. ir J. G., I. ir R. A., I. V., L. V., E. G., J. B., S. R., R. P., J. K., T. K., S. B., M. Ž., G. G., T. M. ir S. K. (gražino skolą už A. K.), iš viso už 15777,44 Lt.

- 2012 m. Pareiškėjai lėšas pervedė R. P., M. ir M. Ž., I. A., J. ir D. G., T. K., S. R., W. P., L. L., K. K., D. N., I. Ir M. G., A. B., B., R. R., I. V., V. Ž., E. G., W. V., V. R., A. D., iš viso už 27418,99 Lt.

- 2013 m. Pareiškėjai lėšas pervedė M. ir M. Ž., J. L., A. D., T. K., R. R., S. R., J. G., Z. B., J. R., W. P., R. P., V. S., J. P., A. U., iš viso už 14003,36 Lt.

- 2014 m. Pareiškėjai lėšas pervedė S. R., A. T., R. P., V. T., L. L., L. S., W. P., J. ir D. G., D. A., B. L., A. D., D. S., K. K., M. Ž., G. T., A. M., S. A., L. Ž., iš viso už 17731,26 Lt.

Pareiškėja pažymi, kad galbūt išvardino ne visus asmenis (tuos, kuriuos prisiminė), kiti per Pareiškėją užsakė vieną kartą. Tarpininkams per Pareiškėjos sąskaitą didžiaja dalimi buvo pervestos kitų asmenų mokėtinos sumos už jų įsigyjamas prekes ir tik mažoji dalis mokėtinų sumų buvo pačios Pareiškėjos. Tai galima patikrinti apklausus tarpininkus bei asmenis, kurie pervedė Pareiškėjai pinigus už įsigyjamas per tarpininkus prekes. Duomenų (asmens kodo, telefono ar gyvenamosios vietos adreso) apie Pareiškėją nurodyti negali, nes daugumos asmeniškai nepažįsta, bendravo kaip forumų ir internetinių puslapių nariai, susirašinėdami el. paštu ar forumuose bei kai kada telefonu. Asmeniškai pažįsta tik S. R., taip pat gavusi Inspekcijos sprendimą, surado L. L. ir W. P. duomenis.

Iš aukščiau nurodytų asmenų mokesčių administratoriui surinkus liudijimus jie analizuotini ir vertintini su Pareiškėjos teiktais įrodymais (pastabų priedai Nr. 2, 3, 4, 5 ir 6). Tik visuma šių įrodymų gali būti vertintina kaip išsamūs ir objektyvūs, vienas kitą papildantys įrodymai, o ne pavienis įrodymas, kuri mokesčių administratorius vertina atsietai nuo kitų įrodymų, išimtų iš bendro konteksto.

Pareiškėja siekia išsiaiškinti, ar nurodomų internetinių portalų vartotojai yra pripažintini subjektais, kurių skelbimai ir realizuojami nereikalingi namų apyvokos daiktai arba rūbai, apavas, yra apmokestinami. Jeigu taip, tai visi šių portalų vartotojai yra skolingi valstybei ir vengia įregistruoti individualią veiklą. Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad ši „veikla“ nėra pelninga, nes parduodami daiktai nėra nauji, jie neturi išliekamosios vertės ir jų kaina neauga.

Mokesčių administratorius taip pat nurodė, kad tai, jog Pareiškėja nesutiko su atliktu patikrinimu bei gautais rezultatais, nedeklaravo savo pajamų ir nesumokėjo mokesčių, neigė tariamai vykdytą individualią veiklą, rodo, kad Pareiškėja nebendradarbiavo su mokesčių administratoriumi ir tai yra sunkinanti atsakomybę aplinkybė, todėl skirta 50 proc. bauda. Su tokiu vertinimu Pareiškėja nesutinka, nes visais tikrinimų etapais bendravo ir bendradarbiavo su mokesčių administratoriaus pareigūnais, atvyko pas mokesčių administratorių ir teikė paaiškinimus. Skelbimus iš internetinių portalų Pareiškėja teigia išėmusi, kad neblogintų savo situacijos, telefono numerį sistemoje pakeitė, nes tuo, kuriuo Pareiškėjai mokesčių administratoriaus pareigūnas prisiskambino pirmą kartą, naudojosi ne Pareiškėja, o kitas jos šeimos narys, todėl numeris buvo ištaisytas ir nurodytas Pareiškėjos naudojamas.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Pareiškėja 2016-11-04 gautu skundu prašo panaikinti Inspekcijos 2016-09-30 sprendimą Nr. 68-285.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog Pareiškėjos skundas tenkintinas iš dalies, Inspekcijos 2016-09-30 sprendimas Nr. 68-285 keistinas.

Mokestinis ginčas kilo dėl Inspekcijos 2016-09-30 sprendimo Nr. 68-285 ir Kauno AVMI 2016-06-27 sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-407, nurodymų Pareiškėjai sumokėti į valstybės biudžetą 445,14 Eur GPM, 155,59 Eur GPM delspinigius, 30 proc. 134 Eur GPM baudą, 2536,90 Eur VSDĮ, 50 proc. 1268 Eur VSDĮ baudą, 801,12 Eur PSDĮ, 50 proc. 401 Eur PSDĮ baudą.

Iš bylos medžiagos matyti, kad mokesčių administratorius mokesčius apskaičiavo nustatęs, jog Pareiškėjos vykdyta veikla atitiko versliškumo, savarankiškumo ir tęstinumo kriterijus ir konstatavęs, kad Pareiškėja vykde pramoninių prekių prekybos internetu individualią veiklą. Nustatyta, kad Pareiškėja tikrinamuoju laikotarpiu talpino skelbimus internete apie parduodamus drabužius, avalynę ir kitas pramonines prekes ir iš fizinių asmenų 2010 m. gavo 29372,78 Lt (353 pavedimai), 2011 m. – 48366,10 Lt (567 pavedimai), 2012 m. – 57755,29 Lt (663 pavedimai), 2013

m. – 43985,41 Lt (590 pavedimų), 2014 m. – 36823,92 Lt (505 pavedimai). Mokesčių administratoriaus skaičiavimais, fiziniai asmenys Pareiškėjai atliko vidutiniškai po 1,5 pavedimo per dieną, vadovaujantis duomenimis iš trečiųjų šaltinių Pareiškėja 2010 m. gavo 1326,11 Lt pajamas, 2011 m. – 1619,06 Lt, 2012–2014 m. – po 2640 Lt, taigi jos pajamos nebuvo pakankamos įsigyti asmeniniam vartojimui tokius kiekius prekių, kurios buvo perleistos kitiems fiziniams asmenims.

Mokesčių administratorius, atsižvelgdamas į tai, kad Pareiškėja nevykdė savo pareigų įregistruoti vykdytą individualią veiklą, deklaruoti gautas individualios veiklos pajamas bei kaupti duomenis apie minėtos veiklos vykdymą, Pareiškėjos atžvilgiu pritaikė MAĮ 70 straipsnio (mokesčio apskaičiavimas pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą) nuostatas ir mokesčius apskaičiavo lėšų bankų sąskaitose metodu. Iš Pareiškėjos gautų iš fizinių asmenų lėšų atimtos lėšos, kurias Pareiškėja sumokėjo fiziniams ir juridiniams asmenims tiek už prekes, tiek už skelbimų talpinimo paslaugas (leidžiami atskaitymai), ir šis skirtumas pripažintas apmokestinamosiomis pajamomis (2010 m. – 15919,91 Lt, 2011 m. – 18036,10 Lt, 2012 m. – 16928,29 Lt, 2013 m. – 10135,76 Lt, 2014 m. – 6580,77 Lt) ir apmokestintas taikant 5 proc. GPM tarifą.

Pareiškėjos teigimu, mokesčių administratorius jos individualiai veiklai priskyrė trejopo pobūdžio lėšas:

1. Lėšas už skustuvų pardavimą. Pareiškėjos teigimu, skustuvai priklausė jos sutuoktinio pažįstamiems, kurie paprašė šiuos skustuvus parduoti, taigi gautos pajamos nepriskirtinos Pareiškėjai;

2. Lėšas, gautas Pareiškėjai pardavus jos šeimos sau įsigytas prekes: drabužius, avalynę ir t. t. Pareiškėja nurodė, jog tais atvejais, kai vaikai išaugdavo drabužius ir batus arba parsisiųstos internetu prekės būdavo netinkamos (netinkamas dydis ir pan.), Pareiškėja šias prekes parduodavo per tokius interneto portalus kaip supermama.lt, „Tindi rindi“, musumazyliai.lt, vinted.lt, skelbiu.lt.

3. Lėšas, kurias Pareiškėja gaudavo iš kitų fizinių asmenų ir už šiuos asmenis atlikdavo užsakymus ir atsiskaitydavo tarpininkams. T. y. fiziniai asmenys (pirkėjai) pervesdavo į Pareiškėjos sąskaitą lėšas, kurias Pareiškėja teigia pervesdavusi tarpininkams (prekių perpardavėjams) pagal Pareiškėjos sudarytą užsakymą. Posėdžio Komisijoje metu Pareiškėja teigė atlygio už šią paslaugą negaudavusi, lėšas surinkdavusi iš prekes užsakančių asmenų ir su bendru užsakymu pervesdavusi tarpininkams, nes tokiais užsakymais užsisakydavusi prekių ir sau.

Dėl įrodinėjimo pareigos. Pagal GPMĮ 3 straipsnį pajamų mokestį moka pajamų gavęs ir (arba) pajamų uždirbęs gyventojas. Pagal GPMĮ 2 straipsnio 14 dalies nuostatas pajamos – pozityviosios pajamos, priskiriamos Europos ekonominių interesų grupės pajamos, taip pat per mokestinį laikotarpį gautas atlygis už atliktus darbus, suteiktas paslaugas, už perduotas ar suteiktas teises, už parduotą ar kitaip perleistą, investuotą turtą ar lėšas ir (arba) kita nauda pinigais ir (arba) natūra, išskyrus, šios straipsnio dalies 1–9 punktuose išvardintas gyventojų gaunamas pinigines lėšas ar kitą naudą, kurios nėra laikomos gyventojų pajamomis ir nėra GPM objektas. GPMĮ 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad pajamos pripažįstamos jų gavimo momentu, o to paties straipsnio 2 dalyje nurodyta, jog pajamų, išskyrus pozityviasias pajamas bei priskiriamas Europos ekonominių interesų grupės pajamas, gavimo momentu laikomas momentas: 1) kai pajamos bet kokia forma faktiškai gaunamos <...>.

Apibendrinant pacituotas GPMĮ nuostatas darytina išvada, jog prievolė mokėti GPM kyla nuolatiniam Lietuvos gyventojui, kuris faktiškai bet kokia forma gavo pajamų ir kurių šaltinis yra Lietuvoje ir ne Lietuvoje.

Pareiškėja cituoja MAĮ 67 straipsnio nuostatas dėl įrodinėjimo pareigos pasiskirstymo tarp mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus bei MAĮ 70 straipsnio ir Taisyklių nuostatas dėl mokesčių administratoriaus pareigos nustatyti kuo teisingesnį mokestinės prievolės dydį ir pasirinkti kuo tiksliau vykusių ūkinių operacijų detales atspindinčius informacijos šaltinius (pateiktos aukščiau šiame sprendime aptariant Pareiškėjos skundo turinį).

Įvertinus skundžiamą Inspekcijos sprendimą bei Kauno AVMI patikrinimo aktą ir sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo ir šiuose dokumentuose išdėstyta MAĮ 70 straipsnio nuostatų, reglamentuojančių mokesčių apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taikymą, bei tai, kad Pareiškėja neginčija MAĮ 70 straipsnio nuostatų taikymo, Komisija, vengdama pasikartojimų, plačiau šių nuostatų iš naujo neaptaria, o sprendime pasisako dėl Pareiškėjos skunde Komisijai ir jos atstovės skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu Inspekcijos sprendimu motyvų.

Pareiškėja skunde nurodo, kad teisės aktai įpareigoja mokesčių administratorių imtis visu įmanomų būdų, kad būtų surinktas pakankamas kiekis informacijos ir duomenų, reikalingų skaičiavimams atlikti. Pareiškėjos teigimu, mokesčių administratorius šios pareigos neatliko ir neapklausė Pareiškėjos nurodytų fizinių asmenų, kurių kontaktai mokesčių administratoriui yra lengviau prieinami nei Pareiškėjai, ir Pareiškėjos argumentus nepagrįstai vertino kritiškai.

Kaip matyti iš MAĮ 67 straipsnio nuostatų, 1 šio straipsnio dalis įpareigoja mokesčių administratorių pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas sumas, o šio straipsnio 2 dalyje suformuluota taisyklė, kad mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis mokestinės prievolės sumomis, privalo pagrįsti, kad šios sumos yra neteisingos.

LVAT 2010-12-20 nutartyje adm. b. Nr. A-438-1671/2010 nurodė, jog sąvoka „pagrįsti“ reiškia pateikti naujus įrodymus, kurie patvirtintų faktines aplinkybes, pagrindžiančias nustatytos mokesčio bazės neteisingumą ar mokesčio dydžio apskaičiavimo neteisingumą, arba įrodymus apie kitas aplinkybes, kuriomis mokesčių mokėtojas grindžia savo reikalavimą. LVAT 2012-01-12 nutartyje adm. b. Nr. A-575-12-12 pažymėjo, kad pagal MAĮ 67 straipsnio 1 dalį mokesčių administratoriui tenkanti pareiga pagrįsti mokesčių mokėtojui nurodytas sumokėti sumas nereikia mokesčių administratoriaus prievolės surinkti visus įmanomus atitinkamas sumas pagrindžiančius įrodymus. Panašioje situacijoje, kai į mokesčių mokėtojos sąskaitą buvo gautos lėšos, tačiau mokėtoja teigė, kad šias lėšas atidavė kitiems asmenims grynaisiais pinigais, nes jos jai nepriklausė, tačiau nepateikė įrodymų, pagrindžiančių pinigų atidavimo kitiems asmenims faktą, LVAT konstatavo, kad mokesčių administratorius tinkamai atliko pareigą pagrįsti mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas, t. y. surinko duomenis apie mokėtojos gautų pajamų dydį, šaltinius, kreipėsi į mokėtoją, prašydamas pateikti jos veiksmus pagrindžiančius įrodymus. Tuo tarpu mokėtoja be savo pačios abstraktaus pobūdžio paaiškinimų nepateikė jokių pagrįstų į jos banko sąskaitą gautų piniginių lėšų kilmę patvirtinančių įrodymų, t. y. jokiais objektyviais įrodymais nepagrindė mokestinio ginčo metu išsakytos versijos, kad lėšos gavo į savo sąskaitą ir jas grynaisiais pinigais atidavė kitiems fiziniams asmenims. Todėl teismas konstatavo, kad į mokėtojos banko sąskaitą pervestos lėšos priklausė būtent jai.

Komisija pažymi, kad mokesčių administratorius savo poziciją apie lėšų gavimą grindžia Pareiškėjos banko sąskaitų išrašais, iš kurių matyti, kad Pareiškėjos banko sąskaitose vyksta nuolatinis lėšų judėjimas, t. y. tiek Pareiškėja fiziniams asmenims, tiek fiziniai asmenys Pareiškėjai kasdien perveda lėšas palyginti nedidelėmis sumomis – nuo kelių iki kelių šimtų litų. Pavyzdžiui: 2012-05-16 tarp Pareiškėjos ir skirtingų fizinių asmenų vykdytos 9 operacijos, kurių dydis nuo 18,15 Lt iki 170 Lt (neskaitant tą dieną Pareiškėjos atlikto atsiskaitymo už elektrą, nurašytų banko mokesčių ir atsiskaitymų banko kortele parduotuvėse), atitinkamai 2012-05-17 vykdyti 5 mokėjimai tarp Pareiškėjos ir fizinių asmenų, 2012-05-18 – 5 mokėjimai ir t. t.

Taisyklių 6.3.5 punkte nurodyta, kad apskaičiuodamas mokestį pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, mokesčių administratorius gali naudoti lėšų banko sąskaitose metodu (šis metodas ir pritaikytas), kuris pagal Taisyklių 22 ir 23 punktus gali būti taikomas, kai yra žinomi duomenys apie mokesčių mokėtojo pajamas bankų ar kitų finansinių institucijų sąskaitose. Vertindamas šiuo metodu, mokesčių administratorius turi įvertinti lėšų pervedimus iš vienos mokesčių mokėtojo sąskaitos į kitą (pavyzdžiui, lėšos iš atsiskaitomosios sąskaitos pervedamos į atsiskaitomąją valiutinę sąskaitą), išlaidas grynaisiais pinigais, išmokas iš sąskaitų, žinomus mokesčių mokėtojo pajamų šaltinius.

Kaip jau minėta, bylos medžiagoje esantys duomenys atspindi lėšų judėjimą Pareiškėjos banko sąskaitoje, tačiau nėra pakankami konstatuoti, kurios į Pareiškėjos sąskaitą fizinių asmenų pervestos lėšos buvo skirtos sumokėti už Pareiškėjai priklausiusias prekes, o kurias Pareiškėja gaudama ar negaudama atlygio pervedė tarpininkams pagal kitų asmenų prekių užsakymus. T. y. pagal Pareiškėjos banko sąskaitos išrašus dėl atliktų operacijų pavadinimų lakoniškumo, nėra galimybės konstatuoti, koks buvo sandorio turinys ir kaip Pareiškėja panaudojo pinigus, gautus už konkrečią prekę: ar prekė priklausė pačiai Pareiškėjai ir buvo parduota kaip Pareiškėjos vaikų išaugta ar netinkamo dydžio, ar prekė buvo užsakyta kitų asmenų vardu ir lėšos panaudotos užsakymams formuoti (ir atitinkamai, kad Pareiškėja atlygio už šias prekes negavo). Tokios informacijos nepateikia ir pati Pareiškėja, nors šia informacija disponavo sandorių metu.

Taigi, šiuo atveju pripažintina, kad mokesčių administratorius surinko pakankamus įrodymus, patvirtinančius, kad Pareiškėja atlikdama pirkimo–pardavimo sandorius gavo papildomų pajamų, kurios nebuvo apmokestintos GPM.

Mokesčių administratorius aptartas aplinkybes nustatė vadovaudamasis objektyviais duomenimis – banko sąskaitos išrašais, kurie yra prieinami ir Pareiškėjai, pajamų gavimas yra neginčijamas, todėl Pareiškėjai pagal MAĮ 67 straipsnio 2 dalies nuostatas tenka pareiga pateikti objektyviais duomenimis grįstus įrodymus, kad nurodytos pajamos yra nepriskirtinos apmokestinamosioms arba GPM (ir atitinkamai PSDĮ su VSDĮ) nuo šių pajamų jau buvo apskaičiuotas ir sumokėtas į biudžetą.

Dėl Pareiškėjos kontrahentų – fizinių asmenų galimos suteikti informacijos. Pareiškėja teigia, kad ji pateikė visus įrodymus, kokius turėjo ir kad iš kredito įstaigos negali gauti fizinių asmenų, su kuriais sudarė sandorius, asmeninių duomenų. Pareiškėjos teigimu, apklausus šiuos asmenis paaiškėtų Pareiškėjos gautų pajamų mastas ir turinys. Prieš atsakant į Pareiškėjos skundo argumentą, kad mokesčių administratorius privalėjo apklausti fizinius asmenis, su kuriais Pareiškėja sudarė sandorius, tikslinga nustatyti, kokią informaciją mokesčių administratoriui šie asmenys galėtų patvirtinti. Komisijos vertinimu, tokiu būdu galėtų būti patvirtintos tokios aplinkybės: 1) šie asmenys iš Pareiškėjos pirkto tam tikras prekes ar jas Pareiškėjai pardavė, tačiau šis klausimas nėra ginčijamas, jį patvirtina objektyvūs duomenys – banko sąskaitų išrašai. Taigi, Pareiškėjos gautų pajamų mastas iš banko sąskaitų išrašų nustatytas neginčijamai; 2) Asmenys galėtų paaiškinti, kokias prekes iš Pareiškėjos įsigijo, tačiau atitinkama informacija turėtų disponuoti ir pati Pareiškėja, tačiau byloje yra duomenys vos apie keletą sandorių (dviračio priekaba, keli vienetai drabužių ir avalynės). Bet šie asmenys negalėtų suteikti informacijos apie Pareiškėjos veiklos turinį ir pobūdį, nes Pareiškėja teigia šių asmenų nepažįstanti, bendravo su jais tik dėl konkrečių prekių. T. y. Pareiškėjos nurodyti fiziniai asmenys, tikėtina, negalės pateikti informacijos, ar Pareiškėja prekes (naujas ar dėvėtas) perpardavinėjo, ar pardavė savo vaikams ne(be)tinkamas prekes, ar Pareiškėja taikė prekėms antkainį (pardavė pigiau / už tą pačią kainą / brangiau nei prekę įsigijo) ir t. t. Komisijos vertinimu, būtent šios aplinkybės yra esminės, nustatant Pareiškėjos veiklos pobūdį, o tokių duomenų Pareiškėja nepateikė.

Komisija konstatuoja, jog, atsižvelgiant į minėtas aplinkybes pavesti mokesčių administratoriui apklausti šiuos asmenis netikslinga.

Dėl Pareiškėjos veiklos per tarpininkus užsakant prekes kitiems fiziniams asmenims. Kaip jau minėta, Pareiškėja teigia neatlygintinai surinkdavusi lėšas iš fizinių asmenų ir per tarpininkus šiems asmenims užsakydavusi prekes. Į bylą Pareiškėja yra pateikusi skelbimus interneto portaluose, kuriuose siūloma užsisakyti prekių iš Jungtinės Karalystės (skelbimą patalpino vartotojas „blonde“), 2014 m. susirašinėjimus el. paštu su Pareiškėjos tarpininke, tiekdavusia prekes iš užsienio, R. Z. (asmens naudojamas el. pašto parašas „Reda / blonde“). Šiuose susirašinėjimuose konkrečios prekės ne visais atvejais yra aiškiai identifikuojamos, kai kur įdėtos nuorodos, kurios vietomis yra neįskaitomos arba šio sprendimo priėmimo dieną nebeveikia, todėl jas patikrinti ir sulygtinti su banko sąskaitų išrašais, nesant kitų duomenų, yra problematiška. Iš išrašų matyti, kad Pareiškėja el. paštu R. Z. pateikia interneto nuorodas ar prekių pavadinimus ir užsako šias prekes, R. Z. po dviejų savaičių pateikia skaičiavimus sumoms, kurias prašo pervesti į jos arba į jos sutuoktinio V. Z. sąskaitą. Mokėtiną sumą paprastai sudaro prekės kaina internete ir 10 proc. antkainis, taip pat pašto išlaidos. Taigi, Pareiškėja už prekes atsiskaito ne prekės užsakymo dieną, o tuomet, kai R. Z. jau turi Pareiškėjos užsakytas prekes. Tai reiškia, kad Pareiškėja dvi savaites turi prisiminti ar išsisaugoti informaciją, koks asmuo kokias prekes per Pareiškėją užsisakė ir informuoti užsakiusį asmenį, jei tam tikros prekės nėra nupirktos ir / ar kokia tiksli suma pervestina Pareiškėjai.

Analizuojant minėtų susirašinėjimų el. paštu duomenis, matyti, kad, pavyzdžiui, R. Z. 2014-04-08 pateikė skaičiavimą už pirkinius: už 2014-03-26 užsakytą pirkinį, kainuojantį 15,99 svarų (R. Z. už šį pirkinį nurodo jai pervesti 74,40 Lt) ir 2014-03-24 užsakytą pirkinį, kainuojantį 12 svarų (R. Z. už šį pirkinį nurodo jai pervesti 55,31 Lt) prekės. Pareiškėja 2014-04-08 laiške informuoja R. Z., kad pervedė 145,62 Lt (pirkinių kainų suma ir 6,25 Lt pašto išlaidos), tai matyti ir iš banko sąskaitos išrašo. Tačiau pagal banko sąskaitos išrašo duomenis nei vienas asmuo nuo 2014-03-24 iki 2014-04-14 nepervedė būtent tokių ar panašaus dydžio sumų Pareiškėjai. Vadinasi, pagal šį sandorį Pareiškėja pirkto prekes arba asmeniui naudojimui, arba aptariamam laikotarpiu pardavė jas su antkainiu (identifikuoti prekių pagal banko sąskaitų išrašus neįmanoma, nes dauguma atvejų nurodoma

pavedimo paskirtis yra „sąskaitos papildymas“, „pavedimas“, arba interneto svetainės nario slapyvardis: „Jovitukec“, „snaige7“, „aleksandra221“), arba perpardavė prekes vėliau.

Ši informacija nėra pakankama nustatyti, kokios operacijos su konkrečia preke buvo atliktos, tačiau sudaro pagrindą konstatuoti, kad būtent Pareiškėja (ne prekes iš užsienio siunčiantis Pareiškėjos nurodytas tarpininkas ir ne pirkėjas, kuriam Pareiškėja prekę užsakydavo) kiekvienu atveju žinojo iš kokių prekių yra sudaromas Pareiškėjos užsakymas R. Z. (tarpininkui) ir ar Pareiškėjos veiksmai buvo atlygintini, t. y. ar pirkėjai Pareiškėjai sumokėdavo daugiau nei kainavo prekes patiekti konkrečiam pirkėjui. Taigi, tik Pareiškėja ir galėtų pateikti apibendrintą pirminiais duomenimis pagrįstą informaciją dėl tokių aplinkybių, tačiau minėta informacija į mokestinio ginčo bylą nepateikta. Surinkti Pareiškėjos abstrakčius teiginius patvirtinančius duomenis, Komisijos vertinimu, pareiga tenka Pareiškėjai, siekiančiai įrodyti, kad Pareiškėjos pajamos, gautos į banko sąskaitą, apmokestinamosiomis pajamomis pripažintos nepagrįstai.

Papildomai pažymėtina, kad Pareiškėja 2015-12-04 el. laiške Kauno AVMI paaiškino, kad neatsiliepia telefonu, nes gavo buhalterės darbą. Tai reiškia, kad Pareiškėjai turėtų būti žinoma, kokie dokumentai laikomi patvirtinančiais sandorių buvimą, pripažįstant pajamas ir išlaidas ir, atitinkamai, kokios gyventojų pajamos yra apmokestinamos.

Dėl lėšų, gautų už skustuvų pardavimą. Pareiškėja tiek Komisijos posėdžio metu, tiek rašytiniuose skunduose mokestinio ginčo nagrinėjimo procese laikėsi pozicijos, kad skustuvai, kuriuos pardavė ir gavo lėšas į banko sąskaitą, Pareiškėjai nepriklausė. Pareiškėjos teigimu, šias prekes gavo iš sutuoktinio bičiulių Audriaus, Šarūno ir Egidijaus, kad parduotų. Pavardžių Pareiškėja nežinanti, nes nebendrauja. Pareiškėjos teigimu, pinigus jiems perduodavo Pareiškėjos sutuoktinis Anglijoje.

Komisija akcentuoja, jog Pareiškėja nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių piniginių lėšų, gautų pardavus skustuvus, perdavimo Pareiškėjos nurodytiems asmenims aplinkybę, šios aplinkybės nepatvirtina byloje nustatytų faktinių aplinkybių visuma. Be to, atsižvelgiant į aukščiau šiame sprendime cituotas GPMĮ nuostatas, pagal kurias pajamos pripažįstamos jų gavimo momentu, t. y. kai bet kokia forma yra gaunamos, sutiktina su LVAT 2011-01-20 nutartimi adm. byloje Nr. A442-60/2011 išdėstyta pozicija, jog nesant įrodymų apie lėšų perleidimą, reikšminga tik tai, kad atitinkama pinigų suma buvo tapusi Pareiškėjos pajamomis ir nėra svarbu, kaip Pareiškėja atitinkamas pajamas panaudojo. Kaip jau minėta, LVAT 2012-01-12 nutartyje adm. b. Nr. A-575-12-12 pažymėjo, kad į asmens sąskaitą gautos lėšos priskirtinos gavėjo pajamoms, jei nėra pateikiama įrodymų, kad lėšos panaudotos kitaip. Nagrinėjamu atveju, Pareiškėja teikia tik savo žodinius paaiškinimus apie iš pardavimo gautų lėšų priklausymą kitiems asmenims, tačiau nesant objektyvių įrodymų, patvirtinančių Pareiškėjos versiją, nėra pagrindo pripažinti Pareiškėjos poziciją pagrįsta ir šių pajamų neįtraukti į Pareiškėjos mokesčio bazę.

Dėl lėšų, gautų iš Pareiškėjos šeimos dėvėtų ar netikusių naujų drabužių ir avalynės pardavimo. Pareiškėja laikosi pozicijos, kad Pareiškėja gavo papildomų lėšų tik iš jos šeimai priklausančių daiktų (vaikų išaugtų, internetu atsisųstų netinkamo dydžio drabužių ir avalynės). Komisija atkreipia dėmesį, kad, kaip minėta pirmiau, jei vadovaujantis Pareiškėjos paaiškinimais laikytume, jog Pareiškėja užsakinėjo prekes internetu kitiems asmenims nemokamai, o internete pardavinėjo tik šeimoje naudotas / netinkamas prekes (t. y. vaikų dėvėtus drabužius ir avalynę pardavė pigiau nei įsigijo, o netinkamus internetu parsisiųstus daiktus pardavė už tą pačią kainą), kurias pardavinėti buvo nepelninga, vadinasi, Pareiškėjos pajamos iš prekybos turėtų būti mažesnės, nei išlaidos daiktams įsigyti. Tačiau, kaip matyti iš mokesčių administratoriaus skaičiavimų, šis skirtumas atspindi Pareiškėjos gautą pelną, t. y. kad Pareiškėja iš tokios veiklos gavo gerokai daugiau pajamų, nei patyrė išlaidų (pajamos iš daiktų pardavimo buvo didesnės už išlaidas 2010 m. – 15919 Lt, 2011 m. – 18036,10 Lt, 2012 m. – 16928,29 Lt, 2013 m. – 10135,76 Lt, 2014 m. – 6580,77 Lt, iš viso tikrinamuoju laikotarpiu: 67600,83 Lt). Taigi, ši banko sąskaitų išrašų informacija paneigia Pareiškėjos teiginius, kad papildomų pajamų šaltinis buvo tik dėvėti ir be antkainio perparduoti šeimai netikę daiktai. Be to, kaip teisingai pažymėjo mokesčių administratorius, Pareiškėjos asmeninės pajamos, susijusios su darbo santykiais, buvo labai mažos (nuo 1326,11 Lt iki 2640 Lt per metus), taigi, net ir pripažįstant, kad Pareiškėja galėjo gauti lėšų vaikų išlaikymui iš sutuoktinio, dirbančio užsienyje, Pareiškėjos pajamos vargu ar būtų pakankamos įsigyti prekes asmeniniam naudojimui tokiomis sumomis ir kiekiais, kokie atspindi banko sąskaitų išrašuose.

Svarbu pažymėti, jog Pareiškėja mokesčių administratoriui buvo pateikusi išrašus iš skelbimų portalo vinted.lt, kuriais yra parduodami berniukų drabužiai, kurių dydžiai atitinka Pareiškėjos vaikų amžių. Pareiškėjos anketa registruota prieš 5 metus, iš viso Pareiškėja šiame portale pardavė 584 drabužius ir įsigijo 141. Komisijos vertinimu, nagrinėtinu atveju, nors ir nėra objektyvių duomenų apie Pareiškėjos pajamų dydį, gautų pardavus šeimos dėvėtus ar netikusius drabužius ir avalynę, minėta informacija patvirtina, jog tokie pardavimai tikrai sudarė tam tikrą Pareiškėjos pajamų dalį.

Komisija, atsižvelgdama į tai, kad mokesčių bazė Pareiškėjai apskaičiuota netiesiogiai, kad pajamos iš buityje naudotų ir nebereikalingų daiktų pardavimo nepriskirtinos individualios veiklos pajamomis ir kad nėra galimybės nustatyti, kokią dalį Pareiškėjos pajamų sudarė pajamos iš šeimos dėvėtų ar netinkamų drabužių bei avalynės, mano, kad Pareiškėjos atveju būtų teisinga pajamomis iš šeimos turto pardavimo laikyti ir iš Pareiškėjai apskaičiuotos GPM bazės kiekvienais tikrinamojo laikotarpio metais atimti visą GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 27 punkte nurodytą neapmokestinamųjų pajamų, gautų iš turto pardavimo, sumą – 8000 Lt. Šiuo pagrindu Pareiškėjos apmokestinamosios pajamos, nustatytos mokesčių administratoriaus, yra mažinamos po 8000 Lt per metus ir perskaičiuojama Pareiškėjai nustatyta mokesstinė prievolė. T. y. Pareiškėjai mokėtinas GPM susidaro už 2011 m. – 158 Lt ir už 2012 m. – 174 Lt (iš viso: 332 Lt, t. y. 95,15 Eur), atitinkamai mažėja GPM delspinigiai ir 30 proc. GPM bauda – 28,55 Eur. Atitinkamai apskaičiuojama 3261,67 Lt, t. y. 944,64 Eur, VSDĮ (2010 m. – 530,09 Lt, 2011 m. – 1186,31 Lt, 2012 m. – 1240,93 Lt, 2013 m. – 304,35 Lt) ir 1030 Lt, t. y. 298,31 Eur, PSDĮ (2010 m. – 167,40 Lt, 2011 m. – 374,62 Lt, 2012 m. – 391, 87 Lt, 2013 m. – 96,11 Lt), atitinkamai VSDĮ bauda sumažinama iki 472,32 Eur, PSDĮ bauda – 149,16 Eur.

Dėl Inspekcijos sprendimo priėmimo termino. Pareiškėja skunde nurodo, kad Inspekcijos sprendimas laikytinas neteisėtu, nes priimtas pažeidžiant MAĮ 154 straipsnio 3 dalies nuostatas, t. y. Inspekcija surašė 2016-08-31 sprendimą Nr. 70-131 dėl Pareiškėjos 2016-07-20 skundo nagrinėjimo termino pratęsimo, kuriuo nuspręsta Pareiškėjos skundo nagrinėjimo terminą pratęsti iki 2016-09-30, nes reikalingas papildomas tyrimas. Šiame Inspekcijos sprendime nurodyta, kad Pareiškėjos 2016-07-20 skundą gavo 2016-08-01, tačiau Pareiškėja teikia registruotos pašto siuntos išrašą, iš kurio matyti, kad Kauno AVMI skundas buvo įteiktas 2016-07-22. Todėl, Pareiškėjos nuomone, terminas Inspekcijos sprendimui priimti turėtų būti skaičiuojamas nuo 2016-07-22 ir Inspekcijos sprendimas dėl termino pratęsimo priimtas praleidus MAĮ nustatytą 30 dienų terminą nuo skundo gavimo dienos.

MAĮ 154 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad skundas dėl mokesčio ginčo centriniam mokesčių administratoriui (Inspekcijai) paduodamas per vietos mokesčių administratorių (šiuo atveju – Kauno AVMI), kurio sprendimas skundžiamas. Tokia tvarka nustatyta tam, kad vietos mokesčių administratorius būtų informuotas apie jo sprendimo apskundimą ir sustabdytų mokesčines nepriemokos išieškojimo procedūras prasidėjus mokesčiniam ginčui. Pareiškėja skundą pateikė Kauno AVMI. Pagal MAĮ 154 straipsnio 2 dalį, vietos mokesčių administratorius per 3 darbo dienas paruošia ginčo medžiagą ir ją kartu su mokėtojo skundu pateikia centriniam mokesčių administratoriui.

Iš antspaudo ant Kauno AVMI 2016-07-27 lydraščio Nr. (15.1-04.7.2)-K-6008 matyti, kad bylos medžiagą (461 lapas) Inspekcija gavo 2016-08-01. AB Lietuvos pašto duomenimis, Pareiškėjos registruota pašto siunta iš Pareiškėjos paimta 2016-07-20 ir pristatyta gavėjui (Kauno AVMI) 2016-07-22 (penktadienis). Tai reiškia, kad Kauno AVMI siuntą parengė per 3 darbo dienas (iki 2016-07-27), tačiau kaip ir Pareiškėjos siunta, Pareiškėjos skundas su ginčo medžiaga iš Kauno AVMI nebuvo pristatytas į Inspekciją tą pačią dieną. Pažymėtina, jog 30 dienų terminas mokesčių mokėtojo skundui nagrinėti yra pradamas skaičiuoti nuo tos dienos, kai centrinis mokesčių administratorius iš vietos mokesčių administratoriaus gauna visą su mokesčiniu ginču susijusią bylos medžiagą. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad Inspekcija 2016-08-31 sprendimą pratęsti skundo nagrinėjimo terminą priėmė paskutinę 30 dienų skundo nagrinėjimo termino dieną skaičiuojant nuo skundo ir ginčo medžiagos gavimo centrinio mokesčių administratoriaus įstaigoje dienos, t. y. nepraleidusi MAĮ nustatyto termino. Todėl aptariamai Pareiškėjos skundo argumentai atmestini kaip nepagrįsti ir nesudarantys pagrindo pripažinti Inspekcijos sprendimą neteisėtu.

Mokesčinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-09-30 sprendimą Nr. 68-285, t. y. vietoj nurodymo Pareiškėjai sumokėti į valstybės biudžetą 445,14 Eur GPM, 155,59 Eur GPM delspinigius, 30 proc. 134 Eur GPM baudą, 2536,90 Eur VSDĮ, 1268 Eur VSDĮ baudą, 801,12 Eur PSDĮ, 401 Eur PSDĮ baudą, Pareiškėjai nurodoma sumokėti į biudžetą 95,15 Eur GPM ir su juo susijusius delspinigius, 28,55 Eur GPM baudą, 944,64 Eur VSDĮ, 472,32 Eur VSDĮ baudą, 298,31 Eur PSDĮ ir 149,16 Eur PSDĮ baudą.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Mokesčių administravimo įstatymo 164 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene